

Gunnel glömmer aldrig samtalet som raserade tillvaron

Jag skrek rakt ut i natten av förtvivlan

Strax före klockan tre på natten fick Gunnel beskedet som förändrade hennes liv. Sonen Jonathan hade dött i en trafikolycka, hundratals mil från hemmet. Fyra år senare har livet gått vidare och glädjen så smått kommit tillbaka.

AV MARIANNE LESSLIE
FOTO: CHRISTER OLOFSSON, PRIVATBILDER

Gunnel har varit med om alla föräldrars fasa men ser ändå, fyra år senare, ut att må bra.

Gunnel miste sin äldste son, 21-åriga Jonathan, i en bilolycka i USA.

–Jag är en annan person nu, inte bara mamman vars son är död, säger hon.

Utanför fönstret på ett kafé i Göteborg går livet i vardagslunk. Folk stressar till och från jobbet. Mammor är ute och promenerar med barnvagnar. Det livet som Gunnel också varit en del av.

Men vid vårt bord befinner vi oss i en bubbla där tiden stannat upp en stund.

–Det är inte samma glädje

I dag är glädjen av en annan sort, menar Gunnel som förlorade sonen i en bilkrasch.

som förr utan en annan sort, säger Gunnel Lavin, 55. I botten av mig finns något som inte fanns förut. Jag mår bra, men det gör samtidigt ont.

När telefonen ringde tjugo i tre på natten den 3 september 2008 sov Gunnel och Jonathans lillebror Victor, som då var 18 år. Pojkarnas pappa Bosse var på Öland.

Gunnel svarade och hörde att det var Jonathans golf-coach från South Carolina.

–Han hade fruktansvärda nyheter, sa han, och tog sats: ”Jonathan har varit med om en trafikolycka och är död.”

–Jag skrek rakt ut. Victor vaknade av ljudet och rusade ner till mig.

”Styrka”, ”Glädje”, ”Värme” och ”Leende” finns ingrave-rade på Jonathans gravsten.

Gunnel darrade i kroppen och kunde inte skriva ner någonting, men hade självbevaringsdrift nog att be den hon talade med att skriva ner allt på ett mejl. Samtidigt med samtalen tvärs över Atlanten tog hennes man sig hem från Öland.

Jonathan var duktig i golf, han hade varit landslagsspelare och fått ett fyraårigt stipendium till ett golfcollege i South Carolina. Sommaren innan olyckan, efter två år i USA och den sista ledigheten i hans liv, var han hemma hos familjen.

Krock i korsning

Gunnel sträcker sig mot en pärm och visar bilder på en lång blond kille med ett stort fint leende. På ena armen har Gunnel ett blått kompisarmband med ”JEL”, Jonathan Erik Lavin, och ”9-03-2008” ingraverat.

–En av hans vänner i USA beställde det och delade ut det bland studiekamrater och lärare. En låda kom till oss.

Jonathan hade gjort vad han hade velat under sommaren, till och med satt potatis, berättar Gunnel. En tråkig separation hade först tagit

musten ur honom, men han repade sig och blev bättre.

–Jonathan älskade verkligen livet som man gör när man är 21. När han skulle åka tillbaka hade han bara ett bekymmer och det var att hans bil i USA inte fungerade. Några dagar efter att han kommit dit fick vi ett sms, ”Now my baby is running again”.

Det var på kvällen strax före klockan sju, lokal tid, en och en halv vecka efter det att han kommit tillbaka till USA, som Jonathan blev påkörd i en korsning på landsbygden. Gunnel och resten av familjen åkte senare dit.

–Det var bara åkrar och en och annan lantgård. För oss är det fortfarande obegripligt hur olyckan kunde inträffa.

Jonathan hade varit och tränat golf med kompisarna, stannat kvar ensam och sedan begett sig i väg.

Han blev påkörd från förarsidan, stora kroppspulsådern brast direkt, berättade läkaren. Jonathan behövde inte lida. Han dog senare på sjukhuset.

–Vi kommer aldrig att få reda på hur det gick till. Skuldfrågan är inte utredd.

Från början fanns ett vittne, men hon drog sig tillbaka. Jag har inte pratat med familjen som körde på honom. Var advokat tror att de blivit uppmånade av försäkringsbolaget att inte kontakta oss.

Gunnel ringde sin syster på natten, sin bästa vän och sin arbetskamrat på skolan där

Forts på nästa sida

Varje dag tänder familjen ett ljus för Jonathan.

► EFTER KATASTROFEN

Forts från föreg sida

hon arbetar som montessorilärare. De kom framåt morgonen. Victor ringde några kamrater som kom över direkt.

Startade fond

Dagen därpå visste alla vännerna på Facebook att Jonathan var död. Rektorn på Gunnels skola berättade för föräldrar, lärare och barn. Det var en lättnad att inte själv behöva förklara.

–Våra vänner har burit oss på sina händer. Jonathans och Victors kompisar har stöttat Victor. Folk kom med mat till oss. Alla har gjort allt helt rätt.

–Vi startade också en fond till minne av Jonathan med syftet att uppmuntra unga, satsande golfungdomar och

Den som sörjer behöver bli sedd

Efter sonens dödsolycka har Gunnel Lavin utbildat sig till handledare i sorgbearbetning. Som sådan hjälper hon drabbade att hantera förändringar i livet.

AV MARIANNE LESSLIE
FOTO: CHRISTER OLOFSSON

Under det första året efter Jonathans död var Gunnel sjukskriven och hade ont i hela kroppen av sorg.

–Jag kunde knappt hålla huvudet uppe, ville ta av mig det och ställa det bredvid mig, säger hon.

Efter att långsamt ha tagit sig igenom kaoset och börjat arbeta igen som montessorilärare såg hon en annons om en utbildning till certifierad sorgearbetare som Svenska Institutet för Sorgbearbetning anordnade.

–Jag tänkte att jag kunde ha användning för utbildningen i arbetet. Som pedagog upplever du allt från skilsmässor och dödsfall till att barnens husdjur dör.

Effektiv metod

I kursen ingick utforskandet av förluster tidigt i livet.

–En vuxen människa har ett fyrtiotal förluster bakom sig. Allt från spruckna kärleksförhållanden till dödsfall, arbetslöshet och svikna vänskaper. Förluster och sorg är en konsekvens av att vi har levt och älskat.

Det är inte sorgerna i sig utan hur man tar hand om dem som har betydelse.

Ett bra sätt att bearbeta tidigare sorger är att göra ett förlustdiagram över när i livet de har drabbat en. Sedan identifierar man tankar och känslor kring en speciell förlust.

Som avslutning skriver man ett så kallat fullbordansbrev. Ett brev till den man känslomässigt mist och som man har en ofullbordad relation till.

I jobbet som montessorilärare använder Gunnel lärdomar från kursen i sorgearbete.

–Det är en mycket verkningsfull modell som är lätt att ta till sig om man vågar se tillbaka på sitt liv, menar Gunnel.

Sann förebild

Det allra viktigaste när någon har sorg är att hålla i (ge mat), hålla om (trösta) och hålla ut (inte ge upp).

En sorg tar tid att bearbeta. Som anhörig och vän hjälper man bäst till genom att vara ett stort lyssnande hjärta.

–Vi är överlag dåliga på att möta andra i sorg. Vi förväntar oss att sorger ska gå över fort. En människa som sörjer behöver bli bejakad i sin sorg för att få läkning.

Efter kursen blev Gunnel intervjuad i Göteborgs-Posten, och Arbetsförmedlingen hörde av sig. Sedan januari 2010 leder hon kurser och håller föreläsningar.

Hon mår fortfarande dåligt ibland, men hanterar livet bättre.

–Min man säger att det är med stor sorg som att gå på skare; vi får gå försiktigt och långsamt. Förhoppningsvis kommer vi på stark is igen.

–Jag vill vara en autentisk förebild och visa att det liv man aldrig trodde att man skulle orka eller ens ville leva faktiskt går att leva. Fast naturligtvis med en annan botten. ■

Mor och son njuter av en skön semester på västkusten sommaren före olyckan.

deras ledare. Fonden har vuxit snabbt och under dessa år har den delat ut nästan 100 000 kr i stipendier. Den har till och med blivit den största stipendieutdelaren inom Golfsvrige.

–Det känns fint och viktigt att kunna ge uppmuntran till andra eftersom Jonathan under alla år haft så stor glädje av sin sport. ■

Läs mer på www.jonathanlavinsminnesfond.se.

Här får du stöd

* **Kyrkan**, olika **samfund**, vissa **sjukhus** och **frivilligorganisationer** erbjuder avgiftsfria stödsamtal.

* **Arbetsförmedlingen** i Göteborg har startat en liknande verksamhet.

* **Röda korset** erbjuder gratis stödverksamhet i Göteborg och Borås/Sjuhärad.

* På www.vagenvidare.nu eller www.sorg.se kan du läsa mer.